

δεδόρα· ὄθεν ἐκ τύπων ὠνομάσθη Ἀδελφός τοῦ Ἡλίου·
 κάτωθεν τῆ Ὀρεσ. ἐπέτε, ἦτον ὁ Βωμός τῶν Ἀνέμων, εἰς
 τὸν ὁποῖον εἴ τιμι νυκτὶ διαρυσμῶν τῆ ἔως παρηγεῖζον-
 τες, ἐθύσῖαζον ὁ Ἱερὸς ἄποτελῶν τινὰ ἄποκρυφα εἰς τὰ
 πένταρα Ἀντρα, ὅπῃ ἦσαν ἐκεῖ, καὶ ἔλεγε γοητείας τινὰς
 τῆς Μινδείας, μετὰ ὅποια εὐόμιζον νὰ καταπαύουν τὴν
 ὄρμυλ καὶ ζάλλω τῶν ανέμων. Οὐ μακρὰν τῆς πόλεως τῶν
 Φλιασίων, ἦτοι τῆς Φλιέντων, (ἡ ὁποία δέσκεται με-
 ταξὺ Σικυονίας, Ἀργείας, Κλεωνῶν, καὶ Σταμφάλου, καὶ
 ἀφίσταται τῆ Αἰγιαλῆ τῆ Κορινθιακῆ Κόλπε μίλια 12.,
 τῆς δὲ Κορίνθου 18. πρὸς δυσμὰς,) ἦτον ὁ Κυπαρισσιος
 Δρυμός, ὅπῃ ἦτον τὸ Ἱερὸν τῆς Γαυμηίδης Θεᾶς, τῷ ὅ-
 ποῖον ὕπερον Ἡβίω ἐκάλεσαν, καὶ τὰς ἐορτὰς ὅπου εἰς
 αὐτῷ ἐτέλεον, Κισσοτόμους Ἡμέρας ἐκάλεον. τῷ Φλιουῦ-
 τα πόλιν, καὶ Ἀραυτίαν ἐκάλεον. αὐτῷ, ὡσαν καὶ τῷ Γαρ-
 σόν, ταῖς ἐπολιόρκειον ὁ δόπερος Σουλταὸς Μεχμέτης,
 ὁμοίως καὶ τῷ Ἀκρεβιῶ πόλιν, καὶ Ράπελιν, κάστρον τῆς
 Φλοιασίας· τῆς Σικυονίας μετρεῖται καὶ Φυσίος Χώρα·
 καὶ τὰ ἐξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ΄.

Περὶ τῆς Ἀχαΐας.

1. Ἐπιεται μετὰ τῷ Σικυονίῳ ἡ ἰδίως Ἀχαΐα, ἡ ὅ-
 ποῖα λαμβανομένη πλατύτερον, περιέχει ὡς ὅπῃ τὸ πλεί-
 σον καὶ τῷ Κορινθίῳ, καὶ Σικυονίῳ, ἰδίως δὲ λαμβανο-
 βνή, ὀνομάζεται ἐκεῖνος ὁ τόπος, ὁ ὁποῖος περιέχεται
 ἀνυμεταξὺ τῆς Σικυονίας καὶ Ἡλίδος, ἐκτεινομένη καὶ τῷ
 Ἀκροθαλασσίῳ πρὸς ἀνατολὰς. ὠνομάσθη ἀπὸ Ἀχαιοῦ
 τῆ Τίῃ τῆ Ξέθου, ὅς τις ἦτον Τίος τῆ Αἰόλου, καὶ λαβὼν
 εἰς Γυναιῖκα τῷ Κρέσαν τῷ Θυγατέρα τῆ Ἐρυχθέως,
 ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, τὸν Ἴωνα, ὁποῖος κατε-
 κήσας εἰς τὰς Ἀθώνας, ὠνόμασεν ἀπὸ τὸ ὄνομά τῆ τῷ
 Ἄτιτι.

Ἄττικῶν Ἰωνίαν, καὶ τὸν Ἀχαιοὺν, ἀφ' ἧς ἐκλήθη ἐπὶ τὸς ὀπίσθους Ἀχαιῖα. ἔτος δὲ ὁ Ἀχαιὸς ἔσωντας καὶ τὰ κάμηρον, ἐφυγεν ἀπεδῶ, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν, καὶ ἀπ' αὐτῆς πάλιν ὠιομάθη καὶ ἐκεῖνος ὁ τόπος Ἀχαιῖα. ἀρχῆθεν ἐκαλεῖτο αὕτη ἡ Ἀχαιῖα, Αἰγιάλεια, καὶ οἱ κάτοικοι ταύτης, Αἰγιαλικοὶ ἄπὸ τῆς Αἰγιαλέως, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ἢ καὶ ἄπὸ τῆς Αἰγιαλῆς, ὡσαύτ' ὅπως ὅλη παραθαλασσία εἶναι.

2. Οἱ Ἀχαιοὶ ἐσάθησαν εὐδοξοὶ καὶ τετιμημένοι παρ' ἅπασιν τοῖς Ἕλλησιν, εἰς τὸν καιρὸν τῆς Ἀγαμέμνονος, καὶ τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς καὶ τῆς Τρωάδος. ἦσαν ἀκόμη δυνατοί, καὶ πόσον βίωμοί, μὲν τὰς στυγῆρας, ὅπως εἶχαν ἀτάμεσόν τι, ὡσαύτ' ἦτον ολοί τες ἐν σώματι. ἐμσταχειεῖσθον μίαν Γερυσίαν, δύο Ἡγεμόνας, καὶ εὐὰ Σημειογράφον, ἦτοι Γραφίαν, εἰς χρόνας εὐκοσι, ὑπερον καὶ εὐὰ μόνον Ἡγεμόνα εἶχαν, καὶ πολλὰ εὐδοξία, καὶ λαμπρὰ ἀποτελέσματα ἔκαμαν. ὅθεν καὶ πολλὰ πόλεις βίωθησαν μὲν αὐτῆς διὰ Στυθικῶν, καὶ πόση ἦτον ἡ ἐξουσία τῶν Ἀχαιῶν, ὅπως οἱ Θεβαῖοι μετὰ τὸν Λόκτικὸν Πόλεμον, ἐδιάλεξαν αὐτῆς, αἰρετῆς Κερατῆς τῆς φιλονεικίῶν, τῆς ἐν ταῖς Πόλεσιν ἔσων. ἔλαβον παρ' αὐτῶν οἱ Ἰταλοὶ πολλὰ ἔθιμα καὶ τὴν διαφωρίαν τῆς Πυθαγορείων. ὅταν δὲ ὁ Ξέρξης, καὶ οἱ Μῆδοι ἦλθον κατὰ τῆς Ἑλλάδος, οἱ Ἀχαιοὶ μῆτε εἰς τὸν Λεονίδην, ὅπως δέρισκετο εἰς τὰς Θερμοπύλας, ἠφερον βοήθειαν, μῆτε εἰς τὸν Θεμισοκλῆ, τὸν Ἡγεμόνα τῶν Ἀθηναίων, δέρισκόμενον μὲν τὸν σόλον εἰς τὴν Εὐβοίαν, καὶ Σαλαμίνα. ὡσαύτ' ὅπου ἕδεμία μνήμη γίνεσθαι αὐτῶν, εἰς τὸν Λακωνικὸν, ἢ Ἀττικὸν Κατάλογον τῆς Συμβουσίῶν, ἀλλ' ἔτε εἰς τὸν πόλεμον τῶν Πλαταιῶν ἦσαν οἱ Ἀχαιοὶ, τὸ ὅποιον εἶναι φανερόν, ὅτι εἰς τὸ ἀφιέρωμα, ὅπως ἐκρέμασαν εἰς τὸν Ὀλυμπον οἱ λοιποὶ Ἕλληες, τὸ ὄνομα τῶν Ἀχαιῶν δὲ φαίνεται. ἴσως ἢ ὅτι τότε ἐφύλαττον τὸν τόπον τες, ἢ δι' ἄλλω τινὰ αἰτίαν, ἔλαμ-

ἔλαμψαν λοιπὸν οἱ Ἀχαιοὶ μὲ τὰ εὐδοξά των ἀποτελέσματα, ὑπὸ τὸν καιρὸν τῆ Πύρρῃς, καὶ τῆς ἐκστρατείας αὐτοῦ κατὰ τῆς Ἰταλίας, μέχρι τῆ Φιλοποδέμενος, ὅτε πανύργως ἐκλήθησαν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, καὶ διελύθησαν.

3. Ταύτης λοιπὸν τῆς Ἀχαιίας μετὰ τὸν Σιῦ ποταμὸν ἢ Σύθην τῆς Σικυονίας, ὁποῖος κοινῶς λέγεται τῶρα Δημῶδιον, τὸν ἀποπερατοῦντα τῷ Σικυονίῳ, ἔπεται ἄλλος ποταμὸς Κειὸς λεγόμενος, δεχόμενος εἰς αὐτῶν, πόρρω τῆς θαλάσσης, καὶ τὸν Ἄλσον ποταμὸν, λεγόμενον κοινῶς τὸ Ποτάμι τῶν Τεγκάλων. πλησίον τῆς εὐχάστου ἐπέτε τοῦ ποταμοῦ, ἦτον τὸ Ἐπίνειον τῶν Πελλωαίων, καὶ πέραν τῆ αὐτῆ ποτ. ἦτον ἡ Πελλῶνη πόλις, μετὰ τῆς Φλοισυτοῦς, καὶ τῆς Βέρας. Λέγουσι τινὲς, ὅτι αὕτη τῶρα νὰ εἶναι ἡ Ζάχολι, ἢ τὸ Γαρδίκι· ἄλλοι λέγουσι νὰ εἶναι ἡ Βλοκοβά, καὶ μᾶλλον ἀληθέστερον, ὅσον τὸ κατ' ἐμέ. καὶ ἄλλοι πάλιν λέγουσι νὰ εἶναι ἡ Ταρσός. ἀφίσταται τῆ Κορινθιακῆς Κόλπης πρὸς μεσημβρίαν 60. στάδια. πλησίον τῆς Πελλῶνης ἦτον τὸ Ἄλπος τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ κατὰ τῆ ὁδὸν, ὁ Δόλιος Ἐρμῆς, καὶ ἄλλα περὶ αὐτῶν ἱερά, καὶ ἡ Πελλῶνη Κώμη. ἀπὸ τῆς Πελλῶνης ἐκλήθησαν αἱ Πελλωικαὶ Χλαῖναι, αἷς ἐτίθεσαν ἑπαθλα ἐν τοῖς Ἀγῶσι τοῖς Θεοξενίοις, ἢ καὶ Ἑρμαίοις. Ἄνω ταύτης, πόρρω τῆς θαλάσσης εἶναι ὁ Κύπελος τὸ ὄρος, καὶ τὸ Σαλαμίνειον. ἐσμάκρυν τούτῃ εἶναι τὸ Ἀρδαδικὸν ὄρος ὁ Κράθις, πρὸς τὸ ὁποῖον εἶναι αἱ πηγαὶ τῆς Κράθιος ποτ., ἦτοι τῆς Ἀκράτας. εἰς τὸ Ἐπίνειον τῶν Πελληρίων ἦτον καὶ οἱ Ἀεισωναῦται, Φρέγιον πρὸς τὸν Αἰγιαλόν. μετὰ τῆν Πελλῶνιν ἦσαν, Δονῆσα πόλισμα. εἶτα Αἰγείρα, ἦτοι τὸ Ξυλόκαστρον, ἄνω τῆς Αἰγείδης 40., ἦτον ἡ Φελλὸν, πόλισμα εἰς καταρρύττω τόπῳ, καὶ ἡ Ἰπηρεσία, πλησίον τῆς θαλάσσης καὶ τῆς Κράθιος ποτ. καὶ ἄνω τῆς Αἰγείρας τὸ Ἡρωϊκὸν Ὀχύρωμα. πλησίον τῆς Κράθιος ἦτον Αἰγαί, ἢ Αἰγαὺ πόλισμα, τὸ Ἱερὸν τῆ Ποσειδῶνος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Βέρα, κληθεῖσα ὑπὸ Βέρας τῆς Θυγατρὸς Ἴωνος τῆς Ξεῖ-
 ρα καὶ τῆς Ἐλίκης· αὕτη κατεπόθη ὁμῶς μετὰ τὴν Ἐλίκτην
 ὑπὸ Σεισμῶν τῆς Γῆς, λέγεται γὰρ εἶναι τὸ Διακοφθόν.
 πλησίον τῆς Βέρας· εἶναι ἡ Κερώνεια, κοινῶς Κερνίτζα,
 περικυκλωμένη μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην
 τῶν Παλαιῶν Πατρῶν. ὑπὸ τῆς Βέρας ἐκλήθη καὶ ὁ ἐγ-
 γύς αὐτῆς ποταμὸς Βεραϊκός, ὁ ὁποῖος πῶρα λέγεται τὸ
 Ποτάμι τῶν Καλαβρύτων· ἀνωθεν τῆς Διακοφθῆς, σχεδὸν
 ὥρας δύο ξέμακρα εἶναι τὸ Μέγα Σπήλαιον, Ἱερὸν τῆς
 Θεοτόκου, εἰς τὸ ὁποῖον εὐεῖσκεται ἡ ἰσορηθεῖσα Εἰκὼν
 αὐτῆς ὑπὸ τῆς Ἀποστόλης Λυκά. καὶ πλέον ἀνώτερον αὐτῆς,
 εἶναι τὰ Καλαβρυτα, Κάστρον ποτέ· μετὰ τὸν Βοραϊκὸν
 ποτ., τρέχει ὁ Σέλημος, ἢ Σειλημνός Ποταμός, ὁ ὁποῖος
 λέγεται πῶρα τὸ Ποτάμι τῆς Βοχέσης ἀναμεταξὺ τῶν
 τῶν δύο ποτ. ἦτον τὸ Ἱερὸν τῆς Ἡρακλίας. τὸ ὕδωρ τῆς Σει-
 λημνῆς ποτ. ἐπαινεῖται· καὶ οἱ Παλαιοὶ ἔλεγον, ὅτι ἐκεῖ-
 νοι ὅπῃ ἔλαβοντο, καὶ ἔπινον αὐτὸ τὸ ὕδωρ, πάλιν ἐγείρετο
 εἰς αὐτὸς ἡ λήθη τῆς Ἐρωτος, καὶ ἀνεφύτραιε. Μυθολογοῦ-
 σιν, ὅτι ὁ Σέλημνος ἦτον νέος ὡραῖος καὶ δειδής, ὁ ὁποῖος
 ἔβροσκε Βυκόλεια καὶ Ἀγέλλω εἰς ἐτατον τὸν τόπον, ἡ δὲ
 Ἀργυρᾶ μία τῶν Νηρείδων Νυμφῶν, ἦτοι τῶν Θαλασσίων,
 ἐπειδὴ καὶ γὰρ ἐτρώθη ὑπὸ τῆς Ἐρωτος αὐτῆς, ἐξερχομένη τῆς
 Θαλάσσης ἐσυμβσιάζετο μετὰ αὐτὸν εἰς τὴν ὄχθην τῆς Ποταμῆς·
 ὅταν δὲ ἀρχίσσον ἡ ὡραιότης τῆς Σειλημνῆς καὶ τὸ κάλλος γὰρ μα-
 ραίνεται, ἡ ἀνωθεν Νύμφη ἔπαυσε, καὶ πλέον δεῦν ἤρχετο
 εἰς αὐτὸν· ἐκεῖνος δὲ ἀφειδὲς ὑπὸ τῆς Ἀργυρᾶς, καὶ μα-
 ραθεὶς ὑπὸ τῆς Ἐρωτος, μετεβλήθη εἰς τὸν Ποταμὸν ὑπὸ
 τῆς Ἀφραδίτης. Μετὰ τῆτον τὸν ποτ. ἦτον ἡ Ἐλίκη πό-
 λεις, ὀνομαθεῖσα παρὰ τῆς Ἐλίκης τῆς Γίης τῆς Λυκάδος,
 ἡ ὑπὸ Ἐλίκης τῆς Ἴωνος μετὰ Γωαικός, Θυγατρὸς δὲ
 Σελινῆντος, τῆς Γίης τῆς Ποσειδῶνος, τῆς ὁποίας μόνον ἴ-
 χνη τινὰ φαίονται εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ὅπως κοινῶς πῶρα
 λέγεται Τρυπιά· εἰς αὐτὴν τὴν Ἐλίκτην τὸ πάλαι ἦτον

Ναὸς τῆ Ἐλικωνίᾳ Ποσειδῶνος, ἢ ὅποιον ἐτίμων οἱ Ἴωνες
 μὲ ἄκρον σέβας, θύοντες εἰς αὐτὴν τὰ Πανιώνια, τὰς
 ὁποίας Ἴωνας οἱ Ἀχαιοὶ ἐξώσαντες ἔξω τῆ Ναῦ, ὅταν
 ἦλθον νὰ θυσιάσων ἐκεῖ, κατὰ τὴν συνήθειάν τε, τοὺς
 ἐφόνδυσαν. ἀλλὰ δὲν ἐφυγον καὶ αὐτοὶ τὸν θυμὸν καὶ τὴν
 ὀργὴν τῆ Ποσειδῶνος, ἐπειδὴ καὶ νὰ ἔκαμιν εἰς αὐτὰς τὴν
 ἐκδίκησιν, μὲ τὸ νὰ ἐπεμφθῶν εἰς τὴν Χώραν αὐτῶν, δὲ-
 θύς Σεισμὸν τρομακτικὸν, ὑπὸ τῆ ὁποία ὄχι μόνον τὰ οἰ-
 κοδομήματά των ἠδαφίσθησαν, ἀλλ' ὅμῃ μὲ αὐτὰ, καὶ ἡ πό-
 λιν αὐτῶν ἐκ θεμελίων κατεκρημνίσθη, καὶ ὑπὸ τῆ πελά-
 γης ὅμῃ κατεποντίσθη, δυσὶν ἔτεσι πρὸ τῶν Λόκτρικῶν.
 μετὰ ταῦτ' εἶναι ὁ Κερκηρῆνιος ποταμὸς, κοινῶς λέγε-
 ται τῆς Βοσιτζῆς τὸ ποτάμι· μῦτ' ἔστω τὸν ποτ. πρὸς τὴν
 θάλασσαν εἶναι τὸ Ἄιγειον, πόλις εὐδοξὸς τὸ πάλαι, καὶ
 ἰχυρὰ, ὑπερον ἀφ' ἧ κατεποντίσθη ἡ Ἐλίκη, λέγεται πῶρα
 Βοσιτζα. ἀπὸ τῆς Βοσιτζῆς δύο ὥρας, εἰς τὰ δεξιά τῆ
 ποτ. εἶναι Μοναστήριον τῶν Ταξιαρχῶν, καὶ πέραν τῆ ποτ.
 τῆς Πεπαλιονίτζῆς, Γυναικῶν Μοναστήριον. εἶτα ἕτερος
 ποτ. εἶναι, Φοῖνιξ καλέμενος, καὶ κοινῶς ὁ Γαῖδροπνίχ-
 τῆς, καί τινα ὀχυρώματα ἦσαν, Ἐράσιον, Ἐρίνειον,
 Ῥίπες, ἡ Ἀργυρὰ Κρήνη, καὶ πόλις ποτέ, καὶ τὰ ἐξῆς.
 εἶτα τρέχει ὁ Χάραδρος ποτ. ἀπὸ τὸν ὅποιον πίνωντας
 τὰ Βεκόλεια, εἰς τὸν καιρὸν τῆ ἔαρος γεννεῖσιν ἄρρῆνα.
 λέγεται κοινῶς τὸ Ποτάμι τῆ Σαλμωικῆς ἢ Σαλλωνίκης,
 ἡ ὁποία ἦτον πόλις τῆς Ἀχαιῆς ὡσαύτ' καὶ τὸ Κασεῖμε-
 ρον, καταπολεμηθεῖσα ὑπὸ τῶν Τέρων· εἶτα ὁ Ἐρινεὸς
 λιμὴν· μετὰ τῆτον εἶναι τὰ τεῖχη τῆς Ἀθίνης, ὅπως εἶ-
 ναι τῶρα ὁ Ψαθόπυργος. εἶτα τὸ Δρέπανον, κληθεὶς ἔ-
 πως, ὅτι εἰς ἔστω τὸν τόπον ἔρριψε τὸ Δρέπαυι, μὲ τὸ
 ὅποιον ἔκοψε τὰ αἰδοῖα τῆ Πατρός τε Κρόνης, ὁ Ζεὺς.
 εἶτα εἶναι ὁ Παύορμος λιμὴν, κοινῶς λεγόμενος Τεκῆς,
 ἔπειτα τὸ Ῥῖον Ἀκρωτήριον, λεγόμενον κοινῶς Κασέλλι
 τῆς Πάτρας, ὡσαύτ' ὅπου ὠκοδομήθη εἰς αὐτὸ Φρούριον
 ἰχυ-

ἔχουρον, ὅπερ τὸ πάλαι ἦτον Ἰερόν τε Ποσειδῶνος. ἀντι-
 κρὺ τε Ρία, εἶναι τὸ Ἀντίρριον, ἔχον Φρέγιον ἰχυρώτα-
 πον, τὸ ὁποῖον ἐκρήμισαν οἱ Βούετοι ἐκ θεμελίων, ἐν
 ἔτει 1701. ἄπο τετε τῆς Ρία, ἕως τῆς Ἰθμῆς τῆς Πελοπον-
 νήσου, ἐλέγετο ὁ Κορινθιακὸς Κόλπος καὶ Ἀλκυονίς. με-
 ταξὺ τῆς Ρία καὶ τῆς Πάτρας εἶναι λιμὴν λεγόμενος Ἀ-
 γιά. εἶτα εἶναι ὁ Μιλίχειος ποταμὸς, ὁ ὁποῖος καὶ Γλαῦ-
 κος λέγεται, κληθεὶς ἄπο τῆς Γλαύκης τῆς Ἀλιέως, ὅς τις
 ἐμμανῆς γερόμενος, ἐπήδησεν εἰς τὴν Θάλασσαν. Οὕτως
 ἀλιεῶν ποτὲ, ἐπίασεν ἰχθυὺν νεκρὸν, καὶ ρίπτωνταίς
 τὸν εἰς τὴν γῆν, ἔτυχεν γὰρ προσγγίσῃ εἰς βοτάνῳ, ἀ-
 πό τῆς ὁποίας ὄψους ἀέζησε, τὸ ὁποῖον ἰδὼν καὶ αὐτὸς,
 καὶ φαγὼν, γέγονεν ἀθάνατος, ἀλλ' ἐκ ἀγῆρας, καὶ ἤλατο
 εἰς τὴν Θάλασσαν. λέγεται πῶρα τὸ Πατάμι τῶν Σιχραίων,
 ἢ τῆς Πάτρας. πέραν τῆς ποτ. εἶναι αἱ Πάτραι αἱ Παλαιαί,
 πρὸς διασολίῳ τῶν Νέων Πατρῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς τὴν
 Ἑλλάδα, κοινῶς Πάτρα, ἐκλήθησαν ἄπο τινος Πιτρῆος,
 καὶ τὸν Στέφανον. αὐτῶν καλεῖ ὁ Λαόνικος βιβλ. ζ'. πόλιν
 Ἀχαιῶν Εὐδαίμονα. ἐσάθη ποτὲ διάσημος, καὶ Κολώνια
 τῆς Ῥωμαίων μετ' τὴν Ἀκτιακὴν Νίκην ἀπέχει τῆς Κο-
 ρίνθου πρὸς δυσμᾶς. 87. μίλια, τετιμημένῃ μετ' Ὀρόνον Μη-
 τροπολίτι. πρῶτον ἦτον Κώμη, καὶ ὠνομάζετο Ἀρῶν, κλη-
 θεῖσα ἄπο τῆς ἐργασίας τῆς γῆς: „ Ἀρῶν τρίπυργος ἐσε-
 „ ται”. καὶ τὸν χρῆσμον. ἀκασμῶσαι εἶναι αἱ Πάτραι ἀκόμη
 καὶ μετ' τὸ μαρτύριον τῆς πρωτοκλήτου Ἀνδρέα τῆς Ἀποστόλου.
 εἰς τὰς Πάτρας ἦταν ποτὲ Ναὸς τῆς Δήμητρος. καὶ πρὸς
 τῆς Ναῦ ἀντικρὺ αὐτῆς Πηγὴ, εἰς τὴν ὁποῖαν κατασκευά-
 θη τοῖχος ἀπὸ ἀσβέστης, ἢ λάσσης, μετ' λίθους Πυρίτας,
 καὶ ἐξῶθεν αὐτῆς ἦτον ἡ κατάβασις, εἰς τὴν ὁποῖαν ἔλε-
 γον γὰρ εἶναι ἀληθέστατον Μαντεῖον, ἀλλ' ἐπεὶ πάντος
 πράγματος, μόνον περὶ τῆς ἀποβησομῶν εἰς τὰς ἀρρώ-
 στας. ἐλάμβανον δὲ τὰς χρησμάς κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.
 Ἐκρεμάσαν ἑνα ἔσοπτρον, μετ' ἑνα λεπτὸν χοινίον, τῆσιν

λογῆς, ὅπῃ τὸ ἔσοπτρον νὰ μὴ πάρῃ νερὸν ἀπάνωθεν, μή-
 τε νὰ ἔμβῃ εἰς τὸ νερὸν, ἀλλὰ μόνον νὰ ἀπτεται καθ' ὅ-
 λα τὰ μέρη τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς ὕδατος, καὶ τότε ἀ-
 νάπτοντες καπνὸν, καὶ προσδύχομενοι εἰς τὴν Θεῶν, ἐκοί-
 ταζον κάτω εἰς τὸ ἔσοπτρον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο ἡ εἰ-
 κὼν τῆς ἀνθρώπου ζωντανῆς, ἢ ἀπεθαμένης. ὁμοίως ἀπέτε-
 λον οἱ Πατρεῖς, ἢτοι οἱ Πατερινοὶ ἐορτὴν λαμπρὰν, καὶ
 μεγαλοπρεπῆσάν τινι πανήγυριν, εἰς τὴν Λαφείαν Ἄρτεμιν,
 εἰς τὴν ὁποίαν ἐορτὴν ἐσίαζον καθεὶς λογῆς ζῶα, τὸσον
 ἡμέρα, ὅσον καὶ ἄγρια, καὶ παντοῖα καρπὸς ἔφερτον, κοι-
 νῶς καὶ ἰδίως, δείχνοντες μὲν αὐτὰ τὴν δόξασιν καὶ τὸ σέ-
 βας, ὅπῃ εἶχασιν εἰς αὐτὴν τὴν Ἄρτεμιν. Ἀγαλμα ταύ-
 τας ἐχάρισεν ὁ Ἄυγυς εἰς τὰς Πατερινὰς, ὅταν ἐλη-
 λάτισε τὴν Καλυδῶνα, καὶ συνώκησε τὰς Αἰτωλὰς εἰς τὴν
 Νικόπολιν. ὁ Ναὸς τῆς Λαφείας δὲ εἶσκετο εἰς τὴν Ἀ-
 κρόπολιν τῆς Πατρῶν, αἱ ὁποῖαι πρότερον ἐκαλοῦντο
 καὶ Τεικλαεῖα. μετὰ τὰς Πάτρας εἶναι καὶ ἕτερος πο-
 ταμὸς αὐτῶν, Γλαῦκος ὀνομαζόμενος, καὶ κοινῶς Λόβκα.
 ἄξιον θεῶν εἶναι τὸ Κυπαρισίον, ὅπου δὲ εἶσκεται εἰς
 τὸν κάμπον τῆς Πάτρας, διὰ τὸ μέγεθος, καὶ τὴν ἔκτα-
 σιν τῆς κλῶνων τε. ἦσαν τὸ πάλαι πλησίον τῆς Πατρῶν
 Ἄρῶν, Βολίμη, Ἄνθεια, καὶ ἀνώτερον πρὸς τὸ Μεσόγειον
 τὸ Ἄλσος τῆς Μεσάτιδος Ἀρτέμιδος, πανυῶ εἶναι τὸ
 Μονασήριον Γηροκομεῖον λεγόμενον, καὶ τὰ ἔξῃς. Μετὰ τὴν
 Γλαῦκον ποτ. εἶναι καὶ ἄλλος ποτ. Πείρος λεγόμενος, ξέ-
 μακρα τῆς Πάτρας, 80. σταδίαις, καὶ 40. τῆς Δύμης. περὶ
 αὐτὸν ἦσαν ἀρχῆθεν πόλεις Μεσόγειοι, Τεικλαεῖα, καὶ Φα-
 ραὶ πλησίον τῆς Πείρου ποτ. ἀπὸ τῆς θαλάσσης 70. στα-
 δίαίς, καὶ ξέμακρα τῆς Πατρῶν 150. σταδίαις. εἶτα εἶναι
 ὁ Μέλας ποταμὸς μεγαλήτερος τῶν ῥηθούτων, κοινῶς λε-
 γόμενος τὸ Καρυνίτζαι τὸ Πεπάμι, πλησίον τῆς ὁποίας ἦ-
 τον ἡ Ὀλυκός πόλις, τὴν ὀνομασίαν λαβῆσα ἀπὸ τῆς Ὀ-
 λυκῆς τῆς Τίης τῆς Διός, ἢ ἀπὸ τῆς Ὀλυκῆς τῆς Τίης τῆς Ἡ-
 φαί-

φαίσε, ὁ ὁποῖος τὴν ἔκτισεν, δεισκομένη μεταξὺ τῶν Πατρῶν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Κυλλίνης πρὸς δυσμὰς. ἀφίσταται τῶν Πατρῶν μίλια 12. καὶ τῆς Δύμης 5. κατὰ τινὰς, εἶναι παραθαλασσία, τετιμημένη μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην τῶν Παλαιῶν Πατρῶν, λέγεται κοινῶς Καμνίτζα. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ἡ Ὠλυκία Πέτρα, ἡ ὁποία εἶναι ὄρος πετρῶδες, κοινῶς Ὠλυκός λεγόμενον, κοινὸν τῶν Δυμαίων καὶ Ἡλείων· πλησίον τῆς τῆς ὄρος θέσσει τὸ Ὠλυκίον, πόλις ποτὲ. μετὰ τὴν Ὠλυκίον, ἦτον ἡ Κεντρῶνα, πόλις ποτὲ, τὸ Τρόπαιον τῆς Δρομέως Οἰβῶτα, ὁ Ναὸς τῆς Λαρισείας Ἀθηνᾶς ἐπὶ τῷ ποταμῷ Λαρίσσω, εἴτα τρέχει ὁ Λαρισσὸς ποταμὸς, κοινῶς λεγόμενος Ῥίσσο, ἕτος ὁ ποτ. εἶναι ὁ ὄρος τῆς Χώρας τῶν Ἀχαιῶν καὶ Ἡλείων. πρὸς τὸ σῶμα αὐτῆς θέσσει τὸ Ὀχύρωμα τῆς Σωσράτα. Δύμη, πόλις ποτὲ τῆς Ἀχαιῆας, ἀφισαμένη πρὸς βορρῆαν ἕως τῆς Πάτρας 15. μίλια, τῆς δὲ Ὠλυκίας πρὸς Νότον 5. ἐκλήθη Δύμη, κατὰ τὸν Στράβωνα, μὲ τὸ νῦν κεῖται δυτικωτέρα, καὶ τελειοταία εἰς τὸν δυτικὸν Αἰγιαλὸν τῆς Πελοποννήσου, ἐκαλεῖτο πρότερον Πάλαια, Καυκῶν, Φύρα, καὶ Στρατὸς, λέγεται πῶρα κοινῶς Πάπας. πλησίον τῶν Πηγῶν τῆς Λαρισσῆς ποτ. τίθεται τὸ Χαρίσσειον, ἡ Λαμπυρία ὑπὸ τὴν ὑπώρειαν τῆς Λαμπίας ὄρος, πολιίσματα ποτὲ, καὶ ἕως ᾧδε ἀποπερατῆται ἡ Ἀχαιῆα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ΄.

Περὶ τῆς Ἡλείας, ἢ τοι τῆς Ἐπαρχίας τοῦ Γασουνίου.

1. Πλησιοχώρος μὲ τὴν Ἀχαιῆαν, καὶ τὸν Δυτικὸν Αἰγιαλὸν τῆς Πελοποννήσου, κεῖται ἡ Ἥλις, ἡ ὁποία καὶ Καυκωνία λέγεται, καὶ κοινῶς ἡ Ἐπαρχία τῆς Γασονίας, δεισκομένη μεταξὺ τῆς Ἀχαιῆας, τῆς Ἀρκαδίας, τῆς

Μεσσηνίας, καὶ τῆς Ἰονίης Πελάγος πρὸς δυσμᾶς. καλεῖται δὲ Κοίλη, ἕνεκα τῆς θέσεως, τῆς τόξε, καθ' ὁμοίωτα τῆς Κοίλης Λακεδαιμονίας, καὶ Κοίλης Συρίας. Αὕτη ἡ Ἐπαρχία, καὶ πρὸ τῆς καὶ κτισθῆ ἡ πόλις αὐτῆς Ἡλῖς, ἕνεκα τῆς ὁποίας ὠνομάσθη, ἐκατοικεῖτο ὑπερον δὲ γέγονε διάσημος διὰ τὰ ἐν αὐτῇ τελέμενα Ὀλύμπια.

2. Μητρόπολις ταύτης τῆς Ἐπαρχίας καὶ πρωτεύουσα τῆς ἄλλων πόλεων, ἦτον ἡ Ἡλῖς, κληθεῖσα ἕνεκα τῆς Ἡλίας Παιδός τῆς Ταυταίης, καὶ συωῆσι ἐκ τινων Κωμῶν, ἐκαλεῖτο πρὸ τούτου καὶ Πέτρα Μόλπιδος, ἕνεκα αἰτίας τοιαύτης. Ἐπειδὴ καὶ ἐγένε ποτὲ ἀνχμὸς εἰς τὴν Ἡλῖν, ἤκυσεν ἐκ χρησμοῦ ὁ Μόλπις, ὅτι δεῦρ παύει ὁ ἀνχμὸς, ἀέσως καὶ δεῦρ σφραγιαθῆ εἰς τὸν Δία θεὸς Ὀυβυῆς. ὧντας δὲ αὐτὸς Ὀυβυῆς, θεληματικῶς ἔδωκε τὴν λόγην εἰς τὴν σφραγὴν, καὶ δεῦρ ὅταν ἐσφάγη, ἔπεσε βραχί. ὅθεν καὶ οἱ Ἡλεῖοι ἔκαμον Ἱερὸν τῆς Ὀυβυῆς Διός, ἐνδον τῆς ὁποίας ἐσησαν καὶ Ἀνδραγαθῆ τῆς Μόλπιδος. καλεῖται τῶρα κοινῶς αὕτη ἡ Ἡλῖς ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν Μπέλ Βεδέρε, (καθὼς λέγουσι) καὶ ὑπὸ τῶν Γραικῶν Καλοσκοπίον, μετὰ τὸ ὅτι οὗτο ὄνομα ἐσημαίνετο καὶ ὅλη ἡ Ἐπαρχία, ὡσαύτῃ τῶρα μετὰ τὸ ὄνομα τῆς Γασυνίης. διαμέσον τῆς Ἡλίδος πόλεως ἔτρεχεν ὁ Πίνειος ποτ. εἰσερχόμενος εἰς τὴν Θάλασσαν, ἀμαματαξὺ τῆς Χελωνάτης καὶ τῆς Κυλλίνης. ὁμοίως μεταξὺ αὐτῶν εἰσέρχεται καὶ ὁ ἐκ τῆς Φολόης ῥέων, λεγόμενος ὑπὸ τῆς Ποιητῆς Σελήνης. ὀνομάζεται τῶρα ὁ Πίνειος κοινῶς τὸ Ποτάμι τῆς Γασυνίης. περιέζωσαν τὴν Ἡλῖν μετὰ Τείχη, διὰ τὸν φόβον τῶν Περτῶν, ὑπερον δὲ καὶ ἀπὸ Τειχῶν ἀσφαλῆς ἦτον, ἐκ τῆς ὀρκουσίας τῆς Αἰτωλῶν. ὡσαύτῃ ὅπως ἔδρασαν ἀφίαν ναὶ ἔμβη μέσα εἰς τὴν πόλιν, ἢ εἰς τὴν Ἐπαρχίαν, εἰμὴ τὸν ἀδυνάτον. εἰς αὐτὴν τὴν Ἡλῖν ὁ Οἰνόμαος ἠγωνίζετο μετὰ τῶν Μνηστήρων τῆς θυγατρὸς τῆς Ἰπποδαμείας, καὶ ἀναιρῶντας αὐτὸς, ἔμελλεν ναὶ κατασκευάσῃ Ναὸν ἐκ Κραγίων. παρομοίως μετὰ τὸν Ἄν-

Ἄνταϊον, τὸν Εὐνήιον, τὸν Φόρβαυτα. καὶ μὲ ἄλλας. ταύ-
της ἐσάθη Βασιλεύς καὶ ὁ Αὐγείας, τὸ ὁποῖου τὸ περι-
τείχισμα τῆς Ἐπαύλεως τῆς Βοῶν σκάψας ὁ Ἡρακλῆς,
καὶ τρέψας ἐκείσε δύο ποτ., τὸν Ἀλφειὸν, καὶ τὸν Πηνειὸν,
ἐν βραχεῖα ῥοπῇ καθαίρει τὴν ἄμετρον ἐκείνῳ τῆς Βοῶν
κόσμον, ὑπ' Εὐρυθέως εἰς τὴν διαταχθεῖς, ὡς καὶ τὰς λοι-
πὰς Ἄθλας. ἐκ τῆς Σικυῶνος μέχρη ταύτης τῆς Ἡλίδος·
διὰ χιλίων διακοσίων σταδίων, Φιλωνίδης ὁ δρομὸς τῆ
Ἀλεξάνδρου, εὐς εἰσὶν ἕως τῆς ἡμέρας ἔτρεξε, κακεῖθεν
πάλιν εἰς τὴν τρίτῳ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἐγύμνασεν ὀπίσω.
ἐσάθη αὐτῷ Πάτρις τὸ Φαίδωνος Φιλοσόφου, ὅς τις ἦτον
πολλὰ ἠγαπημένος φίλος τῷ Πλάτωνος. ἐκ τῆς Ἡλίδος τὸ
πάλαϊ εὐγενε Βύστος τιματέρα τῆς Ἰεδαϊκῆς, καὶ πλη-
θος Ἴππων.

3. Αὐτῷ τῷ Ἡλιδᾷ ἐκνεύσασεν ὁ Ἡρακλῆς ὅταν ἐ-
φύνοσε τὸν Αὐγείαν, μὲ ὅλας τὰς Ἰῆς τε, πλὴν ἐνὸς
τῷ Φιλέως, ὅτε καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν Ἀγῶνα διέταξε, καὶ
βωμὸν τῷ Πέλοπος ἠγείρα, ὁμοίως καὶ τῆς δώδεκα Μεγά-
λων Θεῶν, καὶ μὲ ὅλον ὅπῃ ἐτελεύτητο καὶ ἐρότερον τὰ Ὀ-
λύμπια, ἀλλ' ἐγένοντο εἰς καθεστὸς χρόνος, περὶ τῆς
ὁποῖων ἐφεξῆς. ἀφίσταται αὐτῇ ἡ Ἡλις, ἢ τὸ Καλλοσ-
κόπιον πρὸς Ἀνατολᾶς τῷ αἰγιαλῷ τῷ Ἰονίου Πελάγους
μίλια 15. Πίσσαι πόλις τῆς Ἠλείας, ἣτις ἐκλήθη ἀ-
πὸ τῆς Πίσσης τῆς Θυγατρὸς τῷ Ἐνδημίωνος· αὐτῇ ἐκα-
λεῖτο καὶ Ὀλυμπία, ἀφισαμένη τῆς Ἐκβολῶν τῷ Ἀφειῷ,
ὁ ὁποῖος Ῥεφιάς κοινῶς λέγεται, μίλια δέκα. θέλῃσι τι-
νε ὅτι αἱ Πίσσαι καὶ ἡ Ἡλις, γὰρ εἶναι μία καὶ ἡ αὐτῇ
πόλις, ἀλλ' ἐκ ὀρθῶς. ὅτι διίσταται μία τῆς ἄλλης στα-
δια προσηκόντα, ἢτοι μίλια ἕξ, καὶ κάτι τι πλέον, ἐκτί-
θη αὐτῇ ἡ πόλις, ἣτις καὶ Πίσσα γράφεται, πρὸ τῆς Χρι-
στῆ γεννήσεως ἔτη 775. ξέμακρα τῆς πόλεως ταύτης μισθὸν
μίλιον, ἦτον ὁ Νάος τῷ Ὀλυμπίῳ Διὸς, ὁ πλησιώτατος
μὲ τὰ ἀφιερώματα, ὅπῃ εἶχεν, ἀνάμεσα εἰς τὰ ὁποῖα ὁ-

περείχον ὁ χρυσῆς Ἀνδρείας τῷ Διὸς, ἀφιέρωμα τῷ Κυ-
ψέλει, καὶ τὸ Ἐλεφαντεῖον Ἀγαλμα τῷ αὐτῷ Διὸς, μὲ ἀ-
κραυγὴν τέχνῳ κατασκευασθὲν ὑπὸ τῷ Φειδίῳ, τὰ ὁποῖα τὸ
μέγεθος ἦτον πῶσον καθεζομένη, ὅπῃ αὐίσως καὶ ἠθέληεν ἐ-
γερθεῖν, δεῦν τὸν ἐχώρει ὁ Ναός, μὲ ὄλον ὅπῃ ἦτον ὑψη-
λότατος, ὡσαύτῃ ὅπῃ αὐτὸ τὸ Ἀγαλμα ἦτον κατὰ τὸ ὕψος
ποδῶν ἐξήκοντα. τὸ ἀφιέρωσαν οἱ Ἡλεῖοι ἐκ τῆς λαφύρων
τῆς Πισαίων· αὐτῆ ἦτον ἀκόμη καὶ ἡ Θυμασία Στοά, ἡ
ὁποῖα ἐπτάκις ἐπανεδίδοε τὴν αὐτὴν φωνὴν. ὅθεν καὶ ἐπ-
τάφωνος ἐκαλεῖτο.

4. Ἐδῶ ἐτελεύτη καὶ ἐκεῖνοι οἱ πολυθρύλητοι Ἀγῶνες,
εἰς καθὲν πέμπτον ἔτος, ἢ μάλιστ᾽ εἰπεῖν, εἰς 50. μῆ-
νας, ὑπὸ τῆς ὁποῖων Ἀγῶνων, ἐμέτρην οἱ Ἕλληες τὰς
Ὀλυμπιάδας τῆς ὑποτελεσμάτων τες. εἰς αὐτὰς τὰς Ἀγῶ-
νας ἐτρέχον ἔ μόνον ἅπασα ἡ Ἑλλάς, ἀλλ' ἐτι καὶ ἄλλα
Ἔθνη. τὴν ἀρχὴν ἐτέτων διηγῶνται οἱ τὰ ἀρχαῖα γε-
γραφοῦτες ἔπος: Ὄταν ὁ Κρόνος ἐβασίλευεν εἰς τὸν Οὐραν-
τὸν κρότερον, οἱ ἀνθρώποι ἐκείνῃ τῷ χρυσῷ αἰῶνος, καθῶς
ἐσυνηθίζον νὰ λέγῃσι, κατασκεύασαν Ἱερόν ἐδῶ εἰς τὴν
Ὀλυμπίαν, καὶ ὅταν ἐδόθη ὁ Ζεὺς εἰς φῶς, ἡ Μήτηρ αὐ-
τῷ Ῥέα ἐπέχεισε τὴν φροντίδα καὶ φύλαξιν τῷ νηπίῳ Διὸς,
εἰς τὰς Ἰδαίης Δακτύλους, οἱ ὁποῖοι ἠλθασιν εἰς ἐπὺτα
τὰ μέρη ὑπὸ τῆς Ἰδης τῷ Ὄρει τῆς Κρήτης, οἱ ὁποῖοι
ὠνομάζοντο καὶ Κούρητες. ἦσαν δὲ οὗτοι, Ἡρακλῆς, Παισ-
ναῖος, Ἐπιμήδης, Ἰάσιος, καὶ Ἰδα, ὅλοι Ἀδελφοί, πα-
τὴρ μὲν Ἀπόλλωνος, Μητὴρ δὲ Δαναΐδος, Νύμφης
Κρήσης. οἱ δὲ Κορύβαντες ἦσαν Παιῖδες τῷ Ἀπόλλω-
νος καὶ τῆς Θαλαίας. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὁ μεγαλύτερος ἐ-
παρόβαλε δρομικὸν Ἀγῶνα εἰς τὰς λοιπὰς Ἀδελφούς, καὶ
τὸν Νικητὴν ἐσεφάνωσε, μὲ κλωνάρι Ἀγριελαίας. καὶ πάλ-
ιν εἰς τὸ πέμπτον ἔτος, ὡσαύτῃ ὅπῃ καὶ αὐτοὶ πρῶτε Ἀδελ-
φοὶ ἦσαν, ὁ αὐτὸς Ἀγὼν ὑπὸ τῷ Ἡρακλέει μετεπροβλή-
θη. καὶ ἐξ ἐκείνῃ τῷ χρόνῳ ἀδιακόπως ἐσυνεχίζοντο ἐκεῖ-
ται

ροι οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες, κατὰ τὴν ἀπαείθμησιν τῆς Ὀλυμπιάδων. ἢ κατ' ἄλλας, ὁ Ἡρακλῆς καταπολεμήσας Αὐγείαν τὸν Βασιλέα τῆς Ἡλίδος (ὁ ὁποῖος Αὐγείας Υἱὸς ἦτον τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Ἰφιβόης) ἔσωστας καὶ νὰ μὴ ἔδωσαν εἰς τὸν Ἡρακλέα τὸν μισθόν, ὅπως τὰ ἑκαθάρισε τὴν αὐλώτου ἐκ τῆς κόπρου τῆς Βοῶν, ὁ ὁποῖος μισθός ἦτον ἡ δεκάτη τῆς Βοῶν, λέγωντάς του, ὅτι τῆτο τὸ ἔργον δεῦρ' ἔκαμε μὲ τὸ θέλημά τε, ἀλλ' ἔτις ἔσποσάχθη ὑπὸ τῆς Εὐριθέας. διὰ τὸ ὁποῖον βαίνασι κερτὴν αἰρετὸν ταύτης τῆς δίκης τὸν Φιλέα τὸν Υἱὸν τῆς Αὐγείας, ὁ ὁποῖος καταψηφίζωντας τῆς Πατρός, ἀγανακτεῖ ἐπὶ τῆτοις ὁ Αὐγείας, καὶ ἐκβάλλει τὸν Υἱόν, ὁ δὲ Ἡρακλῆς ἐπιτρατοῦσάμενος πορθεῖ τὴν Ἡλιν. καὶ κράζας τὸν Φιλέα ἐκ τῆς Δολιχίης, δίδει εἰς αὐτὸν τὴν Βασιλείαν τῆς Πατρός τε, καὶ προσάζει νὰ κοιμηθῆ τὸ στρατόμα μὲ τὰς Γυναῖκας τῆς τετελοτκότων, διὰ τὴν ἐκ τῆς πολέμου ὀλιγαυδείας, ἐκ δὲ τῆς λαφύρων αὐτῶν, ἔσπασε τὸν Ἀγῶνα κατ' ἀρχὰς ὁ Ἡρακλῆς, καὶ προσκάλει τὸν βελομένοιν εἰς πάλιν, καὶ κερτὴς δεῦρ' ἐτόλμα, μόνον ὁ Ζεὺς ἔσωστας καὶ νὰ χηματιθῆ ὡσανὺ παλαιστῆς, σιωέμιξε μὲ τὸν Ἡρακλέα, καὶ μέχει πολλῶν, γενομένης τῆς πάλης ἰσοπαλῆς, φανερώρει ὁ Ζεὺς τὸν ἑαυτὸν τε εἰς τὸν Υἱόν τε τὸν Ἡρακλέα. ἐτελεῖτο τὰ Ὀλύμπια εἰς πρώτης ἡμέρας, ὅταν τῆς ἐνδεκάτης τῆς σελήνης, μέχει τῆς 11. ποροεγυμνάζοντο δὲ πορότερου ἡμέρας 11. τὴν ὀπμέλειαν δὲ καὶ φροντίδα τῆς Ἀγῶνος, καταρχὰς οἱ Πισάται εἶχον, ἔπειτα οἱ Λακεδαιμόνιοι ὡς νικηταὶ τῆς Μεσσηνίων, καὶ αὐτοὶ τὴν ἔδωσαν εἰς τῆς Ἡλείας. ἀρχισεν ἡ Ὀλυμπιάς μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τρωάδος, ἐπὶ 408., καὶ πορὰ τῆς Χρῆστῆς γεννήσεως ἐπὶ 765. ἢ δὲ Ῥώμη ἐκτίθη ἐν τῆς ἀ. ἔτει τῆς ἐβδόμης Ὀλυμπιάδος.

5. Πρῶτος Ἀγὼν ἐσάθη ὅταν ὅλας, τῆς Δρόμου, ἢτοι τὸ Σταδῖον. εἶτα εἰς τὴν 11. Ὀλυμπιάδα ποροετέθη ὁ Δίαυλος, ἢτοι τὸ Τρέξιμον τῆς διπλῆς Σταδῖος, νὰ τρέξῃ δηλ. τὸν

δρόμον τῆ Σπιδίε, καὶ τελειώσας αὐτὸ, πάλιν νὰ γυεῖσθ
 τρέχωντας, ὅθου ἄρχισεν. ἔπειτα εἰς τὴν γ'. Ὀλυμπιά-
 δα τὸ Πρώταθλον, καὶ ἡ Πάλη. Πρώταθλος Ἄγων ἦτον,
 Πυγμα, Δρόμος, Διάλμα, Δίσκος, καὶ Πάλη. τῆ Ἀλ-
 ματος τὸ μέτρον ἦπεν πιάτων, ἐξ ἐπὶ πενήκοντα πόδας
 πῆδησε φαῦλλος. τῆ δὲ Δίσκος, δίσκος δ' ἑκατὸν πρὸτ' ἀ-
 πολειπομεσῶν. μετὰ ταῦτα, εἰς τὴν κ γ'. Ὀλυμπιάδα,
 ἐφορέεσαν τὴν διὰ χειρῶν ἄθλησιν. εἰς τὴν κ ε'. τὸ Τρέ-
 ξιμον τῆ Ἰππων, καὶ εἰς τὴν λ γ'. τὸν Παγκρατικὸν, ἦ-
 τοι ἐκείνοι, ὅπῃ ἐμάχοντο δι' ὅλα τῆ σώματος. καὶ πρώτον
 οἱ Ἰπποι φορεβλήθησαν Κέλητες, ἦτοι ἄζυγοι, γυμνοὶ,
 καὶ ἑδρομικοὶ. Παίδων Ἄγωνες ἐπὶ τῆ Παλαιῶν δεῦ ἐκεί-
 ρετο, ἀλλὰ μόνον αὐτοφωαιρέτως οἱ Ἡλεῖοι τῆς πρώτοε-
 φερου. ἐδόθησαν βραβεῖα τῆ Δρόμου, καὶ τῆς Πάλης εἰς
 τὴν λ ζ'. Ὀλυμπιάδα. ἐκάλεσαν τῆς Παῖδας εἰς τὴν ἄ-
 θλησιν, τῆς εἰς νὰ πιαῶνται μετὰ χεῖρα, εἰς τὴν μ α'. Ὀ-
 λυμπιάδα. εἶτα εἰς τὴν ζ ε'. Ὀλυμπιάδα ἐσυμβεβλήθησαν
 τὰ δ' ἄλλα ἐνόπλιος Πεζῆς, ν' ἀγωνίζονται μετὰ τὸ Τρέξι-
 μον, διὰ νὰ συκεδίωσι μετ' ἐπὶ τὴν τὴν ἀσκησιν, εἰς κά-
 θε κακστρέχειαν. εἰς τὴν υ γ'. Ὀλυμπ. ἄρχισε τὸ Τρέ-
 ξιμον τῆ δύο Ἰππων τελείας ἡλικίας, τὸ ὁποῖον ἐκάλε-
 σαν Συνωρίδα. εἰς τὴν υ θ'. Ὀλυμπ. ἤρесе νὰ ζδ' ἔξου
 εἰς τὴν ἄμαξαν Πώλης Ἰππων, νὰ ἀγωνίζονται. εἶτα
 φορεβλήθησαν εἰς τῆς Συνωρίδες Πώλων, καὶ Κέλης Πώ-
 λος. καὶ πολὺ ὑπερον ἐν Ὀλυμπ. ρ μέ. ἐφορεβλήθησαν εἰς
 τῆς Παῖδας βραβεῖα τῆ Παγκρατίε. τὸ τρέξιμον τῆς Ἀ-
 πῆνης, ἦτοι τῆ ἐξ Ἡμιόνων Ἄρματος ζδ' ἄχθότος, τὸ ὁ-
 ποῖον ἐσάθη ἐν Ὀλυμπ. ὅ, καὶ ἡ Κάλπη τῆς ἀνώτερας σα-
 θεῖσα, μετὰ κοινὸν ψήφισμα ἐμποδίσθη ἐν Ὀλυμπ. π γ'.
 νὰ μὴ μεταβαλθῆν, ὥστε εἶδη Δρόμου ἦσαν Διάλος, Δο-
 λιχός, Τέθειππον, Κέλης, Ἀπῆνη. Περὶ τῆ Ἀγωνοθε-
 τῶν δεῦ ἐσάθη πάντοτε ἡ αὐτὴ διάταξις, διότι ὁ Ἰφίτος,
 ὅπῃ ἀνηγορεύθη ἀπὸ λόγου τε, μόνος ἐφωρότερον, εἶτα ἐκ-
 λέχθη.

λέχθησαν εἰς τὴν φροντίδα τῶν Ὀλυμπίων δύο Ἀρχηγοί, μετὰ τούτοις οἱ Ἑλλανοδίκαι, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἑνέα, ὕπερον προσετέθη εἰς αὐτοὺς, καὶ δέκατος ὁ προσετότερος. Περὶ τῶν Ὀλυμπ. ἐμοιράθησαν οἱ Ἡλείοι εἰς δώδεκα φυλάς, καὶ καθε φυλὴ αὐτῶν ἐδιέλεγε τὸν Ἑλλανοδίκην, ἦτοι τὸν Ἀγωνοθέτην αὐτῆς, ὡσαύτῃ Ἑλλανοδίκαι πρότερον ἦσαν μόνον Αἰτωλοί. οἱ Ἑλλανοδίκαι ἐκαθέζοντο ἐν τῷ Ἀγῶνι, πορφύραν φοβεβλημενοί, καὶ δικάζοντες τὰς ἐν τῷ Ἀγῶνι Ἀθλητὰς καὶ τὰ λοιπὰ.

6. Μεταξὺ τῶν Ἀλφειῶν, καὶ τῶν Πηνειῶν τῶν ποτ., ἦτον ἡ Τειφυλία, ὅπου τῆς ὁποίας παρωνομάζετο καὶ ὁ Πύλος ἡ πόλις, ἡ Πατεῖς κατὰ τινὰς τῶν Νέσωρος, δι' ὃ καὶ Τειφυλιακός. πλησίον ἐπέτε τῶν Πύλων, πρὸς ἀνατολὰς εἶναι ὄρος, ὅπου ἐκαλεῖτο Μίνθη, τῶν κλήσιον λαβὸν ἀπὸ τῆς Παλακῆς τῶν Ἄδων, τῆς εἰς Μίνθην, ἦτοι Ἡδύοσμον μεταβληθείσης. Λέγουσι τινὲς, ὅτι αὐτὸ τὸ ὄρος νῦν καλεῖται ὑπὸ τῶν Παισαυίων Εὐάων, καὶ τῶρα κοινῶς νῦν λέγεται Ὀλωνός, ἢ κατ' ἄλλους Μίττεν. Πρὸς νότον τῶν Πύλων ἦτον τὸ Λέπρειον, πόλις ποτὲ παραθαλασσία, μεταξὺ τῆς Μεσσηνίας καὶ τῆς Πίσσης, ὅπου τῆς ὁποίας ἀφίσταται 30. μίλια, ἐγγὺς τῶν Ἰχθύος Ἀκρωτείου. ἐκλήθη Λέπρειον, ὅτι ἐκεῖ ἴατο ἡ λέπρα ὑπὸ τῶν Ἀλφειῶν ποταμῶν, ἀφίσταται τῆς θαλάσσης 40. στάδια. πλησίον τῶν Λεπρείων εἶναι ἡ Ἀρήνη Πηγή, μεταξὺ τῶν Λεπρείων καὶ τῶν Σαμικῶν τρέχει ὁ Ἄνιγρος ποταμῶν, τῶν ὁποίων τὸ ὕδωρ εἰς τὴν ἀρχὴν ὅπου τρέχει ἀπὸ τῶν Λαπίθων ὄρεων τῆς Ἀρκαδίας, εἶναι δυσώδες. τὸ Σαμικὸν ὕπερον ἐλήθη Ἀρήνη. τὸ Λέπρειον λέγεται κοινῶς τῶρα (κατὰ τὸν Νίγρον). Χαϊάπτα. Χελιδῶν πόλις ποτὲ, ταννῶν Κώμη, Χελιδῶνι κοινῶς καλούμενον. Ἀμφιγυσία, Μακυσός κατὰ τὸ παραθαλάσιον, ἦτις καὶ Πλατανίσης ἐλέγετο. ἀπ' αὐτῆς ἐκαλεῖτο καὶ ἡ περιοχήτης Μακυσία. αὐτῆ ὅπου τρέχει καὶ ὁ Χαλκίς ποτῶν, εἶναι καὶ κρήνη, Κρηγός λεγομένη, καὶ πόλις ποτὲ, οἶον Φαιά.

Φαιαί, εἶτα ἡ Χαλκίς, εἶτα οἱ Κρενοί, εἶτα ὁ Τειφυ-
 λιακὸς Πύλος, καὶ τὸ Σαμικόν. Εἰς τὴν παραλίαν ὑποκά-
 πω τῶν τῶν τῶν, εἶναι δύο Ἄντρα, τὸ εἰ λεγόμενον
 τῶν Ἀντριάδων Νυμφῶν, εἰς δὲ τὸ ἄλλο μυθολογῶνται νὰ
 ἐγενῶνται τὰ πῶν Ἀτλαντίδων, καὶ ἡ τῶν Δαρδανῶν γένεσις πρὸς
 δὲ τῶν Ἄντρων τῶν Νυμφῶν εἶναι Πηγὴ, τῆς ὁποίας τὸ ὕ-
 δωρ δέχεται ὁ Ἄντριος ποταμ., ὁ ὁποῖος εἶναι βαθύς καὶ
 ὑπτίος, καὶ ὁ περὶ αὐτὸν τόπος ὄντας ἀμμώδης, παρέχει
 ὀσμὴν βαρεῖαν καὶ πρὸς ἰχθύας ἀβρώτους ποιεῖ. μυθολογῶνται
 δὲ, ὅτι αὐτὴ ἡ βρώμα προέρχεται, διότι ἐκεῖ τινὲς τῶν
 πληρωθῶτων Κενταύρων, ἀπέκριναν τὸν ἐκ τῆς Ἰδρας ἴον.
 καὶ πάλιν μεταξὺ τῆς Δύμης, καὶ τῶν Πεινείων τίθεται τὸ
 Βαπράσιον, ἡ Μυρσινός, ἡ Κυλλήνη, ἡ ὁποία παρὰ Κλα-
 ρσὶν λέγεται, ἀριστοκρατικὴ κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἄκρην
 τῆς Πελοποννήσου, ξέμακρον τῶν Πεινείων ποταμ. 9. μίλια,
 καὶ δὲ Ἀράξιν Ἀκρωτηρίαν, τὸ ὁποῖον κοινῶς Κάπο διὰ Κλα-
 ρσὶν λέγεται πρὸς νότον, 120. στάδια. ὁ Νίγρος λέγει,
 ὅτι ἡ Κυλλήνη καὶ λέγεται κοινῶς Ἀνδραβίδα. ἔχει ἡ Κυλ-
 λήνη καὶ Κόλπον, μὲ τὸ αὐτὸ ὄνομα καλούμενον, τὸν ὁποῖον
 καὶ Χελωνίτιον καλοῦσι. ἀπὸ τῆς Ἀράξιν ἄκρας τίθεται
 τὸ Κρόνειον ὄρος, τὸ ὁποῖον κοινῶς Γραβειὸς καλεῖται,
 μὲ πόλιν ποτὲ τῶν αὐτῶν ὀνόματος ἰχυρωτάτην, ὡσαύτῃ καὶ τὸ
 Σαταμείον, ὅπερ ἦτον πόλις, πρὸ τῆς ἀλώσεως τῶν Τέρ-
 κων, ἀσκόμενον μεταξὺ τῶν Παλαιῶν Πατρῶν, καὶ τῶν Γα-
 σκων. Δὲν ὀνομάζεται ὁ Ἑρμῆς Κυλλήνιος ἀπὸ τῆς Κυλ-
 λήνης πόλεως, καθὼς λέγουσι τινὲς, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Κυλ-
 λήνης, τῶν μεγίστων ὄρων τῆς Ἀρκαδίας, εἰς τὸ ὁποῖον μυ-
 θολογῶνται νὰ ἐγενήθη. Πρὸς τὸν Χελωνίτιον Κόλπον, εἶ-
 ναι καὶ ἡ Χελωνίτις, ἡ Χελωνάτις τὸ Ἀκρωτήριον, Τορνέ-
 σι κοινῶς λεγόμενον. αὐτὸ λέγει ὁ Στράβων νὰ εἶναι τὸ
 δυτικώτατον σημεῖον τῆς Πελοποννήσου. εἰς αὐτὴν τὴν Ἐ-
 παρχίαν ἀρχεται καὶ ὁ Ἐλισσῶν ποταμ. ἡ καὶ Ἐλισσῶς. πα-
 ρὰ τὴν αὐτὴν Πύλον πόλιν, τίθεται ἀκόμη εἰς αὐτὴν τὴν
 Ἐπαρ.

Ἐπαρχίαν κ' ἢ Ἡλείακῃ Πύλος. μετὰ τὸν Χελώνάτιον τὸ Ἀκρωτήριον, τὸ ἐπάμεινον Ἀκρωτήριον, Ἰχθύς καλεῖται, κατὰ τὸν Ἀλφειὸν Ποταμὸν τῆς Ἡλίδος ἀκόμη ἀπαεῖθρυνται κ' ἢ Κυπαρισσία πόλις, τὸ πάλαι μεγίστη, ἕτις κ' Κυπάρισσος ἐκαλεῖτο, ἀφισαμένη τῆς Μεσσηνίας 50. μίλια, ἢ κατ' ἄλλους 35., παραθαλασσία. εἰς αὐτὴν τὴν Ἡλίδα, ἦτορ καὶ ἢ Λαίτεια πόλις, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσκόροντα τὰ ὄσα τῶ Πελοπος, κ' τὰ τόξα τῶ Ἡρακλέους, τὰ ὁποῖα εἶχεν ὁ Φιλοκτύτης εἰς τὴν Ἑλλάδα, κ' τὰ ἐξῆς.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν . Ι Η'.

Περὶ τῆς Ἀρκαδίας.

ΜΕ ὅλον ὅπερ μετὰ τὴν Ἡλείαν, ἔπειτα κατὰ τὸ παραθαλάσσιον ἢ Μεσσηνία, ἀλλὰ προτὲρ νὰ εἰπῶμεν περὶ αὐτῆς, εἶναι χρεῖα νὰ διαλάβωμεν ὡς τῆς Ἀρκαδίας, ἀκολουθῶντες τὴν ἀπαεῖθρυσιν τῶν ἀρχαίων. Αὕτη λοιπὸν ἢ Ἀρκαδία (μὲ ὅλον ὅπου τῶρα κοινῶς Ἀρκαδία λέγεται, ἢ Ἀλίαρτος πόλις παραθαλασσία τῆς Μεσσηνίας) κατ' ἑδρὴν μέρος αὐτῆς ἤπτετο τῆς θαλάσσης, ἀλλ' ὅλη ἤπτε Μεσόγειος, κ' ἐδιαιρεῖτο εἰς ἀνωτέραν, κ' κατωτέραν, καὶ ἢ μὲν ἀνωτέρα Ἀρκαδία εἶναι ἐκεῖνο τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον εἶναι μεταξὺ τῆς Ἀχαιίας, κ' τῆς Ἡλείας, εἰς τὴν ὁποίαν λέγεται νὰ ἐγενήθη ὁ Πελασγός, κ' ἀπ' αὐτῆς ὠνομάσθη κ' αὕτη ἢ Ἐπαρχία Πελασγία. ἕτος ὁ Πελασγός ὑπερεῖχε πῶν λοιπῶν, τόσον εἰς τὴν δυνάμιν τῆ σώματος, ὅσον κ' εἰς τὴν ὠραιότητα, κ' εἰς τὴν φρένησιν. ὅταν οὖν ἐπέτος ἐβασίλευεν, ἐδίδαξε τὰς Ἀνθρώπους νὰ οἰκοδομήσεν Καλύβας, διὰ νὰ ἤμπορῶν νὰ σώζωνται δὲ αὐτῶν ἀπείραχτοι ἐκ τῶν ψυχροτήτων τῆ χειμῶνος, ἄπο τῶν βροχῶν, κ' ἄπο τὴν καύσιν τῆ Ἡλίου, κ' τὴν ἐνάχλησιν πῶν ἀέμων. ἀκόμη τὰς ἐδίδαξε πρῶτος αὐτὸς, νὰ τρέφονται μὲ τὰς βαλαύς τῶν Δρυῶν, κ' μάλιστα τῆς Φυγῆς, ἢ ὁποῖα